

Toetsingskader verificatieprotocol verificatie levering tot eindverbruik

1 Inleiding

Het doel van het Kader beoordeling verificatieprotocol verificatie levering tot eindverbruik is een uiteenzetting te geven van de vereisten voor de goedkeuring van het verificatieprotocol verificatie levering tot eindverbruik (hierna: het verificatieprotocol). In het kader zijn alle eisen uit de Wet milieubeheer (Wm), het Besluit energie vervoer (Besluit) en de Regeling energie vervoer (Regeling) opgenomen. Het kader bevat geen nieuwe eisen ten opzichte van de regelgeving. Op sommige plaatsen is in *cursief* een toelichting opgenomen, om de verwachtingen van de Nederlandse Emissieautoriteit (NEa) ten aanzien van het verificatieprotocol duidelijk te maken.

Als een verificateur verificaties levering tot eindverbruik wil uitvoeren, stelt deze een protocol op welke volledig is. Dat wil zeggen dat het protocol invulling geeft aan alle elementen uit dit toetsingskader. Vervolgens dient de verificateur verificatie levering tot eindverbruik (hierna: de verificateur) het protocol in bij de Nederlandse Emissieautoriteit (NEa). De NEa gebruikt dit kader voor de beoordeling van het ingediende verificatieprotocol.

Vervolgens voert de Raad voor Accreditatie (RvA) een schema-evaluatie uit om te bepalen of het verificatieprotocol toepasbaar is onder accreditatie. Na het positief afronden van de schema-evaluatie door de RvA dient de NEa een advies in bij de minister van Infrastructuur en Waterstaat. De minister neemt het besluit om op advies van de NEa een verificatieprotocol goed te keuren. De verificateur voert vervolgens de verificatiewerkzaamheden uit en werkt overeenkomstig het goedgekeurd verificatieprotocol.

2 Juridische context

Een belangrijke wijziging van de systematiek hernieuwbare energie vervoer betreft de overgang van een sectorbrede sturing naar een sectorspecifieke sturing.

In de sectorbrede sturing geldt de jaarverplichting voor bepaalde brandstoffen die door de brandstofleverancier aan voornamelijk landgebonden bestemmingen geleverd worden (wegvoertuigen, mobiele werktuigen en landbouwtrekkers). De Wm voert drie vervoerssectoren in, te weten: de sector land (landgebonden bestemmingen en pleziervaart), de sector binnenvaart (binnenschepen) en de sector zeevaart (zeeschepen).

Elke sector zal zijn eigen jaarverplichting en inboekbevoegdheid kennen, waarbij de geleverde brandstoffen waarover de jaarverplichting berekend wordt en de geleverde hernieuwbare energie die voor inboeking in aanmerking komt, per sector kunnen verschillen. In beginsel dient de brandstofleverancier (de zogenaamde leverancier tot eindverbruik) aan zijn jaarverplichting binnen de sector te voldoen door emissiereductie-eenheden te gebruiken die in het Register hernieuwbare energie (Register) bijgeschreven zijn voor een geleverde hoeveelheid hernieuwbare energie aan de desbetreffende sector.

Voor de controle op de volledigheid van de door de leverancier tot eindverbruik in het Register ingevoerde levering tot eindverbruik maakt de NEa gebruik van de gegevens over de jaarlijkse

uitslag tot verbruik van de Douane. Hoewel de Douane de NEa daarmee contra-informatie verschaft voor de sector land, te weten voor niet-accijnsvrijgestelde bestemmingen van minerale oliën, geldt dat de Douane de NEa niet van contra-informatie kan voorzien voor de sector binnenvaart en zeevaart: voor geleverde minerale oliën aan een binnenschip of een zeeschip ten behoeve van de aandrijving en scheepsbehoeften aan boord geldt immers een accijnsvrijstelling, zodat gegevens over de geleverde minerale oliën niet beschikbaar zijn.

Om in de behoefte van contra-informatie te voorzien, voert de Wm voor de sectoren binnenvaart en zeevaart de verificatie van de levering tot eindverbruik in, die de leverancier tot eindverbruik in de sector binnenvaart en de sector zeevaart verplicht tot een jaarlijkse verificatie van de ingevoerde levering tot eindverbruik. De verificateur controleert voor de sector binnenvaart de ingevoerde levering tot eindverbruik met de totale hoeveelheid rode gasolie uit registratiesysteem van de SAB en de veraccijnsde leveringen. De verificateur controleert voor de sector zeevaart de ingevoerde levering tot eindverbruik met de kwartaalopgave van de ILT.

Toelichting op de begrippen

Met de wijziging van de systematiek hernieuwbare energie vervoer naar een sectorspecifieke sturing is een aantal nieuwe begrippen in de regelgeving opgenomen. De volgende definities van die begrippen zijn in dit kader van belang:

- binnenschip: binnenschip als bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Binnenvaartwet;
- brandstofleveringsnota: brandstofleveringsnota als bedoeld in artikel 1.1 van het Besluit brandstoffen luchtverontreiniging;
- bunkerverklaring: verklaring die de uitslag tot verbruik van de minerale olie aantoonst, bedoeld in artikel 19 van het Uitvoeringsbesluit accijns, met de gegevens, bedoeld in artikel 29 van het Uitvoeringsregeling accijns;
- diesel: gasolie als bedoeld in artikel 26, vierde lid, van de Wet op de accijns en minerale oliën die op grond van artikel 28, met uitzondering van het tweede lid, van die wet voor het tarief van gasolie aan de accijns onderworpen zijn;
- levering tot eindverbruik sector binnenvaart: uitslag tot verbruik als bedoeld in artikel 2 van de Wet op de accijns van rode gasolie aan de sector binnenvaart;
- levering tot eindverbruik sector land: uitslag tot verbruik als bedoeld in artikel 2 van de Wet op de accijns van benzine, diesel en zware stookolie aan de sector land;
- levering tot eindverbruik sector zeevaart: levering van brandstoffen, bedoeld in artikel 3.0, eerste lid, van het Besluit brandstoffen luchtverontreiniging, en zoals opgenomen in de brandstofleveringsnota;
- mobiele machine: mobiele werktuigen, landbouwtrekkers, bosbouwmachines en pleziervaartuigen;
- opslaglocatie: een opslagtank op land of op water met een vast adres, als onderdeel van een accijnsgoederenplaats als bedoeld in artikel 1a, eerste lid, van de Wet op de accijns voor minerale oliën of belasting-entrepot voor minerale oliën;
- rode gasolie: diesel voorzien van herkenningmiddelen, bedoeld in artikel 1a, derde lid, van de Wet op de accijns en minerale oliën die op grond van artikel 28, met uitzondering van het tweede en zesde lid, van die wet voor het tarief van gasolie aan de accijns onderworpen zijn;
- sector binnenvaart: binnenschepen;
- sector land: wegvoertuigen, spoorvoertuigen, mobiele machines en vaste installaties;
- sector zeevaart: zeeschepen;

- zeeschip: zeeschip als bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Binnenvaartwet.

Voor de volledigheid: een binnenschip kan ook een drijvend werktuig zijn.

De vaardocumenten die het schip op het moment van belevring door de inboeker heeft zijn van belang: vaart een schip met binnenvaartpapieren (certificaten van onderzoek) en een ENI (Europees scheepsidentificatie-nummer voor binnenschepen), dan wordt het schip beschouwd als binnenschip.

Overige schepen, die in de regel zullen varen met zeepapieren en een IMO-nummer, worden als zeeschip gezien. Het onderscheid kan met name voor schepen die opereren in het kustgebied essentieel zijn.

Voor de zogenaamde binnen-buitenschepen, die beide documenten aan boord hebben, is dus leidend welke papieren ze op het moment van tanken gebruiken.

Bekend is dat ook drijvende werktuigen voor gebruik in wateren buiten de kustlijn bestaan. Mede gelet op de soort brandstof die de machines op die werktuigen gebruiken, worden ook deze drijvende werktuigen tot de sector binnenvaart gerekend.

Omdat de Wm verwijst naar artikel 1 van de Binnenvaartwet voor de begrippen binnenschip en zeeschip wordt volgens de Binnenvaartwet niet onder vervoer verstaan het door een schip vervoeren van met behulp van dit schip zelf gevangen vis als bedoeld in de Visserijwet 1963. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat de in artikel 1, derde lid van de Binnenvaartwet opgenomen uitleg geen beperking tot gevolg heeft voor de reikwijdte van het soort schepen die vallen onder de definitiebepaling; ook visserijschepen vallen onder de reikwijdte van de systematiek hernieuwbare energie vervoer.

Binnen- en zeeschepen zijn niet van de jaarverplichting uitgezonderd. De brandstoffen, waarvan de levering tot eindverbruik tot een jaarverplichting leidt, somt de Wm in het begrip levering tot eindverbruik op.

Voor de sector binnenvaart, ziet de levering tot eindverbruik op het begrip rode gasolie (nieuw begrip dat de brandstof beschrijft die ook wel rode diesel genoemd wordt). Deze brandstof is in termen van de Wet op de accijns gasolie en in termen van het Besluit brandstoffen luchtverontreiniging gasolie voor mobiele machines. Het begrip rode gasolie verwijst naar de Wet op de accijns, die verlangt dat geleverde gasolie aan accijnsvrijgestelde bestemmingen herkenningmiddelen bevatten.

Voor de sector zeevaart wordt de definitie van levering tot eindverbruik sector zeevaart omschreven als levering van brandstoffen voor de aandrijving van schepen of scheepsbehoeften aan boord van schepen aan de sector zeevaart. In de praktijk betekent dit de levering tot eindverbruik van rode gasolie en zware stookolie (in termen van de Wet op de accijns gasolie en in termen van het Besluit brandstoffen luchtverontreiniging gasolie voor de scheepvaart en dieselolie voor de scheepvaart, onderscheidenlijk scheepsbrandstoffen genaamd).

Een niet-vrijgestelde bestemming van diesel is een pleziervaartuig, die tot de sector land wordt gerekend.

De wijziging van het begrip diesel heeft tot gevolg dat accijnsbelaste diesel onderdeel van de sector land is, terwijl het begrip rode gasolie (rode diesel) onderdeel is van ofwel de levering tot eindverbruik sector binnenvaart, dan wel de levering tot eindverbruik sector zeevaart.

Wettelijke eisen

Eisen aan	
Verificateur	Verificatie
Wm, artikel 9.7.2.6	Wm, artikel 9.7.2.6
Besluit, artikel 16, 17	Besluit, artikel 16, 17
Regeling, artikel 15	Regeling, artikel 15 en bijlage 6

3 Eisen aan het verificatieprotocol

Het verificatieprotocol beschrijft:

- 3.0.1 dat verificaties worden uitgevoerd onder accreditatie tegen ISO/IEC 17020, werkveld hernieuwbare energie vervoer, onderdeel verificatie levering tot eindverbruik;

Bij het ontbreken van een geldige accreditatie mogen verificaties voor een maximum duur van één kalenderjaar ook worden uitgevoerd bij tijdelijke aanwijzing op basis van accreditatieaanvraag.

- 3.0.2 dat er een redelijke mate van zekerheid wordt gehanteerd ten aanzien van:

- bij de sector binnenvaart: het volume van geleverde rode gasolie per maand in liters bij een temperatuur van 15°C;
- bij de sector zeevaart: het volume per brandstofsoort per kwartaal in liters bij een temperatuur van 15°C dan wel in kilogrammen;

geregistreerd op de rekening met jaarverplichtingfaciliteit in het register geen materiële afwijkingen bevat;

Onder een redelijke mate van zekerheid wordt verstaan: een hoge, maar niet absolute, mate van zekerheid ten aanzien van de vraag of de in de verificatieverklaring levering tot eindverbruik verantwoorde levering tot eindverbruik, in het register vrij zijn van materiële onjuistheden.

Met een verificatie op basis van redelijke mate van zekerheid dient het controlerisico tot een aanvaardbaar laag niveau te worden gereduceerd, zodat een positieve vorm van verificatieverklaring mogelijk is.

De verificateur verzamelt hiervoor toereikende controle-informatie en zorgt voor een aanvaardbaar laag controlerisico.

- 3.0.3 wanneer afwijkingen materieel zijn, waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen kwantitatieve en kwalitatieve afwijkingen;

Voor kwantitatieve afwijkingen geldt een materialiteitsgrens van 2%. De verificateur toetst met een materialiteitsgrens van 2% de ingevoerde hoeveelheden geleverde rode gasolie per maand in liters bij een temperatuur van 15°C (binnenvaart) of het volume per brandstofsoort per maand in liters bij een temperatuur van 15°C dan wel in kilogrammen (zeevaart).

Aspecten van materieel belang hebben betrekking op de te verifiëren levering tot eindverbruik van de sectoren land, binnenvaart of zeevaart en de opgevoerde levering tot eindverbruik van de andere sector.

Voor kwalitatieve afwijkingen geldt dat niet-naleving van een vereiste uit de wet- en regelgeving altijd materieel is.

De bepaling of een kwalitatieve afwijking van materieel belang is, is een kwestie van professionele oordeelsvorming.

- 3.0.4 welke informatie wordt vastgelegd ter documentatie van de verificaties en het gevolgde verificatieproces;

Het verificatiedossier laat duidelijk alle relevante verificatiestappen en hun onderlinge samenhang zien, bevat voldoende motivering van de gemaakte keuzes in het kader van oordeelsvorming, bevat een voldoende gedetailleerde vastlegging van de uitgevoerde verificatiewerkzaamheden, is volledig en overzichtelijk.

De verificatie wordt in principe voltooid in twee fasen, waarbij onderzoek (interviews, observatie, evaluatie van documenten en registraties) op de locatie waar de leverancier tot eindverbruik zijn boekhouding heeft, de fysieke opslaglocatie(s) en eventueel de afleverlocaties (bunkerschepen) vanuit waar de leverancier tot eindverbruik levert aan de Nederlandse markt.

De eerste fase betreft de voorbereidingen en planningsfase. De tweede fase betreft de daadwerkelijke steekproefname, verzameling van bewijsmateriaal en eindrapportage van de resultaten.

- 3.0.5 dat alle gegevens en documentatie met betrekking tot de verificatie bewaard worden gedurende ten minste vijf jaar na afloop van het kalenderjaar waarin de verificatie is verricht.

De verificateur bewaart indien nodig kopieën van gedurende het verificatieproces verzamelde relevante bewijzen als onderdeel van een volledig en transparant dossier.

De verificateur vergewist zich ervan dat alle partijen en organisaties bij wie gedurende het verificatieproces informatie wordt verzameld deze informatie minimaal vijf jaar bewaren.

3.1 Planning

Het verificatieprotocol beschrijft:

- 3.1.1 welke procedure gevolgd wordt voor de planning van de verificatiewerkzaamheden;
- 3.1.2 welke informatie verzameld wordt ter voorbereiding van de verificatiewerkzaamheden, en op basis waarvan de verificateur voorafgaand aan de verificatie kennis van de scope neemt;

- 3.1.3 hoe het risico op materiële afwijkingen beoordeeld wordt met een risicoanalyse en welke risicofactoren hierin beoordeeld worden;

De verificateur is bekend met:

- *de administratieve processen van de leverancier tot eindverbruik die rode gasolie aan binnenschepen levert respectievelijk;*
- *de administratieve processen van de leverancier tot eindverbruik die dieselolie voor de scheepvaart, gasolie voor de scheepvaart of scheepsbrandstof aan zeeschepen levert en;*
- *beoordeelt als onderdeel van de risicoanalyse ten minste:*
 - *de resultaten van voorgaande verificaties, indien van toepassing;*
 - *veranderingen ten opzichte van de voorgaande verificatie;*
 - *het risico op:*
 - *ondoeltreffendheid van het beheerssysteem;*
 - *onduidelijkheid met betrekking tot levering aan de sectoren land, binnenvaart en zeevaart van de Nederlandse markt voor vervoer;*
 - *gebrek aan verantwoordelijkheden en bekwaamheidseisen ten aanzien van belangrijke rollen voor gegevensbeheer;*
 - *ondoeltreffendheid van het systeem van administratieve organisatie en interne controle;*
 - *complexiteit met betrekking tot de verwerking van gegevens door de organisatie;*
 - *onbetrouwbaarheid van eventuele veronderstellingen die zijn gemaakt;*
 - *gebrek aan duidelijkheid van systemen met betrekking tot het verzamelen en verwerking van ruwe gegevens en verdere berekeningen.*

De verificateur heeft aandacht voor het risico van verschuiving van hoeveelheden tussen de sectoren land, binnenvaart en zeevaart.

Risico's en risicofactoren worden gewogen en/of gekwalificeerd naar hoog, midden en laag. Het resultaat van deze analyse wordt gebruikt om het verificatieplan op te stellen.

Het uitvoeren van de risicoanalyse is een dynamische activiteit die wordt uitgevoerd vóór en tijdens het opstellen van het verificatieplan, gedurende de steekproefname en voordat de verificatieverklaring wordt opgesteld.

- 3.1.4 hoe, op basis van de risicoanalyse, de noodzaak en frequentie van het bezoek aan de locatie waar de leverancier tot eindverbruik zijn boekhouding heeft, de fysieke opslaglocatie(s) en eventueel de afleverlocaties (bunkerschepen) vanuit waar de leverancier tot eindverbruik levert aan de Nederlandse markt.

De verificateur bezoekt in elk geval de locatie waar de leverancier tot eindverbruik zijn boekhouding heeft, ten minste tijdens het initieel onderzoek.

De verificateur bezoekt de locatie waar de leverancier tot eindverbruik zijn boekhouding heeft, bij verificaties volgend op het initieel onderzoek, als uit de risicoanalyse blijkt dat dit nodig is voor een redelijke mate van zekerheid.

- 3.1.5 met betrekking tot de totstandkoming van de verificatieverklaring is de verificateur bekend met de commerciële en administratieve processen, en ook de opslag, logistiek en levering aan de Nederlandse markt van de leverancier tot eindverbruik.

De verificateur beoordeelt de administratieve organisatie, en ook de interne beheersings- en controleprocedures van de leverancier tot eindverbruik.

De verificateur voert locatiegesprekken met de werknemers die bij verhandeling, administratie, opslag, logistiek en levering aan de Nederlandse markt van de leverancier tot eindverbruik betrokken zijn.

De verificateur stelt zich vooraf aan de verificatie op de hoogte van de scope van de verificatieopdracht. Hiervoor dient de verificateur onder meer de volgende informatie van de opdrachtgever te ontvangen:

- *de te verifiëren data en informatie met betrekking tot levering tot eindverbruik;*
- *vergunningen van Douane en havenautoriteit met betrekking tot levering tot eindverbruik;*
- *gegevens met betrekking tot de inkoop, opslag, verkoop en levering tot eindverbruik;*
- *procesbeschrijving relevante processen (inkoop, opslag, verkoop en levering tot eindverbruik, financiën/administratie en accijns);*
- *gegevens over de administratieve processen en beheersmaatregelen om de betrouwbaarheid van de gerapporteerde informatie te borgen (interne audits en controles, vergunningen en/of controlerapporten van de Douane en/of havenautoriteit, registratie en kwartaaloverzichten aan de ILT en/of SAB, procedure rondom voorraadopnames, bemonstering, kwalificatie betrokken personeel, etc.).*

De verificateur bezoekt de relevante locaties en toetst de bovenstaande informatie met behulp van bewijsvoering die hiervoor wordt overlegd.

De verificateur bepaalt de uit te voeren verificatiewerkzaamheden voor het verkrijgen van een redelijke mate van zekerheid op basis van vooronderzoek en een risicoanalyse die tenminste de volgende onderdelen omvat:

- de hoeveelheid en soort brandstof welke de leverancier tot eindverbruik in het register heeft opgevoerd;
- het aantal locaties waar vanaf de leverancier tot eindverbruik levert aan de Nederlandse markt;
- de hoeveelheid en soorten sectoren waar aan de leverancier tot eindverbruik levert;
- de uitkomsten van andere, of eerder uitgevoerde verificaties levering tot eindverbruik.

De risicoanalyse moet ook conclusies van een vorige controle bijwerken, indien relevant en indien voltooid door dezelfde verificateur. De leverancier tot eindverbruik kan de

processen verbeterd hebben om eerder geïdentificeerde risico's te elimineren of te verminderen. De verificateur kan in zijn risicoanalyse ook rekening houden met de output van een risicoanalyse uitgevoerd op het gegevensbeheersysteem.

Het doel van een zorgvuldig overwogen verificatieplan is de risico's te verminderen tot een acceptabele laag niveau. Er bestaat een omgekeerd evenredige relatie tussen het materieel belang en het niveau van het controlerisico. De verificateur houdt bij het bepalen van de aard, tijdsfasering en omvang van de steekproefname rekening met deze relatie.

Als uitgangspunt voor de verificatie geldt een materialiteitsdrempel van 2 %. De steekproefsystematiek en systeemgerichte controles dienen hierop afgestemd te zijn. Het verificatieplan moet dus een onderbouwing bevatten voor de gekozen controle aanpak en steekproefname als resultaat van de risicoanalyse (waarom bepaalde aspecten wel worden onderzocht en anderen niet, representativiteit van de steekproef, etc.).

De verificateur rapporteert de bevindingen van de voorbereiding en planning aan de opdrachtgever. Het rapport bevat minimaal geconstateerde afwijkingen, resultaten van de risicoanalyse en een verificatieprogramma (als uitvloeisel van het verificatieplan).

Het verificatieprogramma is een uitvloeisel van het verificatieplan en beschrijft de aard van de controleactiviteiten, te verifiëren bewijsmateriaal, te interviewen medewerkers en tijdschema. Doel van het verificatieprogramma is een gestructureerde uitvoering van het verificatieplan en de opdrachtgever in staat te stellen zich adequaat te voorbereiden op de verificatie zelf.

De verificateur kan besluiten om het verificatieplan als verificatieprogramma te hanteren mits daarin voldoende de aard van de controleactiviteiten, te verifiëren bewijsmateriaal, te interviewen medewerkers en tijdschema zijn beschreven.

3.1.6 welke onderdelen deel uitmaken van het verificatieplan.

Het verificatieplan dient als blauwdruk voor het uitvoeren van de verificatiewerkzaamheden. In het verificatieplan staat tenminste:

- de scope van de verificatie levering tot eindverbruik;*
- de gegevens van de opdrachtgever;*
- de naam/namen van het personeel dat de verificatiewerkzaamheden uitvoert;*
- de mate van zekerheid;*
- de materialiteitsgrens;*
- de relevante artikelen uit wet- en regelgeving waartegen geverifieerd wordt;*
- de bevindingen uit de voorbereidingen, waaronder geconstateerde tekortkomingen en resultaten van de risicoanalyse;*
- het verificatieprogramma, waaronder de controle-activiteiten, te verifiëren bewijsmateriaal, te interviewen medewerkers en de te bezoeken locatie(s);*
- de planning van de verificatiewerkzaamheden.*

De verificateur deelt het verificatieplan met de opdrachtgever. Op basis hiervan kan de opdrachtgever zich voorbereiden op de verificatiewerkzaamheden.

3.2 Uitvoering

Het verificatieprotocol beschrijft:

- 3.2.1 welke procedure gevolgd wordt voor de uitvoering van de verificatiewerkzaamheden;
- 3.2.2 hoe de verificatiewerkzaamheden gedocumenteerd worden;
- 3.2.3 dat de verificatiewerkzaamheden overeenkomstig het opgestelde verificatieplan uitgevoerd worden;

Bij aanvang van en tijdens de verificatiewerkzaamheden gaat de verificateur na of er geen relevante veranderingen zijn in beheersaspecten, bepalingsmethoden en berekeningen sinds de voorbereiding en planning, omdat deze van invloed kunnen zijn op de eerder uitgevoerde risicoanalyse en het verificatieplan. Veranderingen in het verificatieplan moeten worden gedocumenteerd en verantwoord.

- 3.2.4 de verificateur verkrijgt een redelijke mate van zekerheid dat de hoeveelheid op de rekening met jaarverplichtingfaciliteit in het register geen materiële afwijkingen bevat.

Specifiek voor binnenvaart

- *De verificateur controleert de totale hoeveelheid geleverde rode gasolie van het betreffende kalenderjaar door middel van de optelling van:*
 - *de totale hoeveelheid rode gasolie uit registratiesysteem van de Stichting Afvalstoffen en Vaardocumenten Binnenvaart (SAB) en*
 - *de totale hoeveelheid rode gasolie in de accijnsaangifte voor rode gasolie van het desbetreffende kalenderjaar.*
- *De verificateur voert een totaalcontrole op maandbasis voor het desbetreffende kalenderjaar uit, door de totale hoeveelheid rode gasolie uit registratiesysteem van de SAB op te tellen bij de totale hoeveelheid veraccijnsde leveringen van rode gasolie en te vergelijken met de hoeveelheid op zijn rekening in het register ingevoerde levering tot eindverbruik van dat kalenderjaar, waarbij geldt dat de opgetelde hoeveelheid even groot moet zijn als de ingevoerde hoeveelheid levering tot eindverbruik.*
- *De verificateur levering tot eindverbruik controleert bij wijze van deelwaarneming of de leverancier tot eindverbruik de transacties uit registratiesysteem van de SAB en de transacties uit de accijns-aangifte voor rode gasolie heeft verantwoord in het register, tenzij de leverancier tot eindverbruik de totale maandgegevens uit het registratiesysteem van de SAB en de accijnsaangifte in het register registreert.*

Specifiek voor zeevaart

- *De verificateur controleert de hoeveelheid dieselolie voor de scheepvaart, gasolie voor de scheepvaart en scheepsbrandstof die is geleverd op basis van de kwartaalopgave van de ILT;*
- *De verificateur controleert of het totaal van de kwartaalopgave van de ILT overeenstemt met de kwartaalopgave in het register;*
- *De verificateur controleert of het totaal van de kwartaalopgaven van de ILT over het gehele kalenderjaar overeenstemt met het totaal van de opgaven van het betreffende kalenderjaar in het register, waarbij de verificateur levering tot*

eindverbruik ingeval van een hogere opgave bij de ILT bepaalt of het verschil te verklaren is door niet-verplichte opgaven bij de ILT.

- *De verificateur controleert bij wijze van deelwaarneming of de leverancier tot eindverbruik de transacties uit de kwartaalopgaven van de ILT en de transacties uit de accijnsaangifte voor dieselolie voor de scheepvaart, gasolie voor de scheepvaart of scheepsbrandstof, heeft verantwoord in het register, tenzij de leverancier tot eindverbruik de totale kwartaalgegevens uit de kwartaalopgaven van de ILT en de accijnsaangifte in het register registreert.*

3.3 Afronding

Het verificatieprotocol beschrijft:

- 3.3.1 welke procedure gevolgd wordt voor het afronden van de verificatiewerkzaamheden en de uitgifte van de verificatieverklaring;

Met betrekking tot de uitgifte van de verificatieverklaring dient iedere verificatieverklaring een unieke code te hebben.

De verificatieverklaring wordt afgegeven aan leverancier tot eindverbruik.

De verificateur geeft geen verificatieverklaring af indien niet voldaan is aan de eisen.

- 3.3.2 hoe de resultaten van de verificatiewerkzaamheden gedocumenteerd worden;

De verificateur rapporteert de resultaten van de verificatiewerkzaamheden, inclusief geconstateerde tekortkomingen, zo spoedig mogelijk na afronding van het onderzoek schriftelijk aan de opdrachtgever.

In het rapport is vastgelegd welke werkzaamheden zijn uitgevoerd en tot welke conclusies de werkzaamheden hebben geleid. De uitgevoerde werkzaamheden dienen aan te sluiten bij in het verificatieplan en verificatieprogramma opgenomen werkzaamheden. Het rapport dient informatie te bevatten, waarmee de conclusies omtrent de geïdentificeerde risico's en aangetroffen fouten en/of omissies kunnen worden onderbouwd, en bevat in dat kader ten minste de reden voor iedere wijziging ten opzichte van de oorspronkelijke risicoanalyse en de risico's; wijzigingen in het verificatieplan en het verificatieprogramma en de reden daarvan; de algehele conclusie bij de beoordeling van aangetroffen fouten en/of omissies, en de overweging of deze fouten en/of omissies al dan niet materieel zijn; de conclusie ten aanzien van de verificatieaanpak en de op grond van het verzamelde bewijsmateriaal verkregen deugdelijke grondslag voor de formulering van conclusies (toereikendheid).

- 3.3.3 hoe tekortkomingen (materiële en niet-materiële afwijkingen) vastgesteld, vastgelegd en afgehandeld worden;

De verificateur dient alle tekortkomingen tijdig te communiceren aan de opdrachtgever. Indien nodig kan de verificateur het controlerisico terugbrengen door het uitvoeren van aanvullende controlewerkzaamheden. Indien nodig kan de verificateur de opdrachtgever verzoeken om ten aanzien van de geconstateerde tekortkomingen correcties of correctieve acties door te voeren.

Als de opdrachtgever de materiële afwijkingen niet kan of wil corrigeren, en de bevindingen de verificateur niet in staat stellen te concluderen dat niet-gecorrigeerde

afwijkingen niet van materieel belang zijn, resulteert dit in het uitblijven van een verklaring.

3.3.4 welke onderdelen deel uitmaken van de verificatieverklaring;

De verificatieverklaring levering tot eindverbruik sector **binnenvaart** vermeldt:

- de gegevens van de leverancier tot eindverbruik met inbegrip van zijn rekeningnummer in het register;
- een beschrijving van de uitgevoerde werkzaamheden (met inbegrip van de bezochte locaties);
- de hoeveelheid rode gasolie waaruit de levering tot eindverbruik sector binnenvaart in het betreffende kalenderjaar bestaat, opgesplitst in leveringen uit het registratiesysteem van SAB en leveringen waarvoor de leverancier tot eindverbruik accijnsaangifte heeft gedaan, weergegeven per maand;
- dat de verificateur levering tot eindverbruik een redelijke mate van zekerheid heeft verkregen dat er geen materiële afwijkingen zijn in de in het register ingevoerde levering tot eindverbruik sector binnenvaart;
- een verklaring van de verificateur dat hij voldoende en geschikte controle-informatie heeft gekregen om tot zijn oordeel te komen.

De verificatieverklaring levering tot eindverbruik sector **zeevaart** vermeldt:

- de gegevens van de leverancier tot eindverbruik met inbegrip van zijn rekeningnummer in het register;
- een beschrijving van de uitgevoerde werkzaamheden (met inbegrip van de bezochte locaties);
- het totale volume dieselolie voor de scheepvaart, gasolie voor de scheepvaart of scheepsbrandstof waaruit de levering tot eindverbruik sector zeevaart in het betreffende boekjaar bestaat, weergegeven per kwartaal;
- dat de verificateur levering tot eindverbruik een redelijke mate van zekerheid heeft verkregen dat er geen materiële afwijkingen zijn in de in het register opgevoerde levering tot eindverbruik sector zeevaart;
- een verklaring van de verificateur dat hij voldoende en geschikte controle-informatie heeft gekregen om tot zijn oordeel te komen.

De verificateur beheert de verificatieverklaringen levering tot eindverbruik in het register, bedoeld in artikel 9.7.5.1 van de wet.

3.3.5 welke procedure gevolgd wordt voor het melden van vermoedens van fraude aan de NEa.

Als er bij de verificatie informatie verkregen wordt die de verificateur doet vermoeden dat er sprake is van opzettelijke onjuist- of onvolkomenheden of niet-naleving van wet- en regelgeving, dient de verificatie-instelling dit te melden bij de NEa.